

Előfizetési árak :
Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kurzaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát
valamint nyílt téri közlemé-
nyeket kiadó-hivatalunk mé-
ret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók :
nyomdánkban. Stark N. és
Szigethy Z. könyvkeres. -ben
számunként 5 leért.
Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hétenként háromszor :
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Főszerkesztő :
SIMA FERENCZ.

Felelős-szerkesztő :
PINTÉR GYULA.

Lapunk megrendelhető :
a kiadó-hivatalban és lapkihordóink utján
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

A kártyakeverés.

A tisztelt kormánypártnak tehát van már egy jelöltje „Kossuth-párti” czéger alatt. De ez nem elég az üdvösségre. Mert a jelölt urnak több a zászlója, mint a katonája, s azzal a m. roknai csapattal a függetlenségi és 48-as pártnak számbavehető kárt nem okozhat; azlán meg nem lehetetlen, hogy ha jól kinyitja a szemét és szánalmas helyzetéről kellő tájékozást nyer, úgy megfutamodik, hogy lóháton se érik utól.

Azért tovább kell keverni a kártyát. Meg kell kísérteni, hogy például a néppárt zászlajával nem lehetne-e valamelyes részt tlni a függetlenségi és 48-as párt erős sánczai?

A paklizásra alkalmasnak látszik Lengyel rom. kath. káplán, aki már régóta két tarisznyára koldul, mert egyfelől kárhoztatja az egyházpolitikai tövények alkotóit, de másfelől hűségese és buzgón tologatja a kormány és a főispán szekerét.

Fölbiztatták hát az Urnak ezt a fölkennt szolgálját, hogy a közönség soraiban vesse el a viszály és a felekezeti békétlenség magját. S mint halljuk, a tisztelendő ur vállalkozott az áldatlan munkára és azon fáradozik, hogy hivi néppárti jelöltet állítsanak.

Egy felől tehát Kossuthpárti jelölt a reformátusok másfelől néppárti jelölt a katolikusok megtévesztésére. Így reménylik a főispánék, hogy amit el nem érhetnek erővel, azt elérik ravaszággal; vagyis hogy amíg a pártok egymás között dulakodnak, addig ők szépen elcsipik a mandátumot a jogos tulajdonostól, a függetlenségi és 48-as Simapárttól.

Ennek a kis cselofogásnak a sikerére már előre is nagyokat mulatnak a jó pákuliczok, mint a koczavadász, aki iszik az oroszán bőrére, pedig még meg se fogta.

Am az ő számításukkal szemben mi is megcsináljuk a magunk számadását; s az bizony egy csöppet se vigasztaló a tisztelt urak számára; mert mi nem csalékony ábrándokra, hanem tényekre alapítjuk állításainkat.

Alig 3 hónapja, hogy képviselő választás Szentésen, s akkor is állítottak jelöltet, Olay Lajos személyében. Akkor bebizonnyult, hogy ez a part 25 függetlenségi és 48-as polgárnál többet nem volt képes Sima Ferencztől elcsábítani; mert Olay Lajos kerek számban 100 szavazatot kapott ugyan, de köztudomásu, hogy ebből 75 olyan szavazat volt, amelyet a kormánypárt sziveskedett kölcsönözni Olay Lajosnak, hogy bukásának csufos voltát némileg enyhítse.

Azóta a helyzet mit sem változott. A Kossuth Ferencz vezérlete alatt álló párt

napról-napra messzebb távozott a nagy Kossuth Lajos hagyományaitól; sőt Kossuth Ferencz nem régiben is olyan alázatos meghunnyászkodással görnyedezett a miniszterelnök előtt, hogy még a saját pártja is megsokalta és nyílt parlamenti ülésben állást foglalt a saját gyatra vezére ellen. A szentesi népek tehát semmi oka sincs arra, hogy ma több rokonszenvenvel viseltesék Kossuth Ferenczék iránt, mint amennyivel viseltek 3 hónappal ezelőtt. — A mai jelölt: Uray Imre ép oly kevéssé ismeretes és ép oly kevéssé népszerű Szentésen, mint amilyen volt Olay Lajos. Mind a kettő teljesen idegen, nem ismeri bajainkat, nem köti őket ide semmi; — miért karolnák hát föl jobban a szentesiek Urayt, mint Olay Lajost? És végül Sima Ferencz 3 hónap óta mi okot adott volna arra, hogy régi hivi hűtlentül elhagyják? Hiszen épen ezen 3 hónap alatt annyi üldözötést szenvedett a hatalomtól, hogy az szűkségekben még szorosabbra fűzte a kapcsokat, melyek a szentesi népet 25 év óta az ő személyéhez fűzik.

Mindezeket fontolóra véve, világos, hogy a „bizonyisten negyvennyolczasok” ma se számíthatnak többre 25 ellenzéki szavazattal; ha csak a kormánypárt nagylelkűen megint ki nem rendel a segélyükre egy kisded csapatot.

Ami pedig a néppártot illeti, arról Szentésen nem lehet komolyan beszélni. Mert itt a rom. kath. polgárok nemzedékről-nemzedékre mindig tántoríthatlan hivi voltak a függetlenségi és 48-as zászlónak; s azt az egyházpolitika miatt sincs okuk cserbenhagyni; mert köztudomásu, hogy Sima Ferencz egy pillanatig sem támogatta a kormány egyházpolitikai javaslatait; sőt azon kevesek közé tartozott, akik bátran kimerték mondani, hogy az egész egyházpolitikai manóver csak a függetlenségi párt széttagolására alkalmas, de különben kivétel nélkül valamennyi keresztyén felekezetre hátrányos, mert a rom. katolikusokat hitelveikben sérti, a protestánsokat pedig előreláthatólag megfizedi.

Ily körülmények között a néppárti zászló fölemelésének itt semmi jogosultsága nincs.

S biztos tudomásunk alapján a leghatározottabban merjük állítani, hogy Szentésen a néppárti jelölt 10 szavazó polgárnál többet nem foghat. De ha nagyon bőkezűek akarunk lenni, akkor a néppártnak is engedhetünk legfőlegb annyit, amennyit a Kossuthpártnak, vagyis — huszonötöt.

A kormánypártra leszavazott az ősi választásnál 197 mameluk. Ha ezekhez hozzászámítjuk az Olay Lajosnak kölcsönzött 75 szavazatot, akkor lesz a Vadnay-huszárok száma mindössze 272. De akkor egy szál

embert se kölcsönözhetnek ám Uray Imrénék, — még azokat sem, akik most házalni járnak vele.

A három párt tehát együttvéve legfőlegb 322 legényből áll; amely létszám óriási vesztegetés és pénzpocsékolás mellett fölruhát 350-re.

A választók száma pedig 1993. Tessék már most ebből levonni a 350-et, mi marad ott? Megmondja akármelyik iskolás gyermek, aki már megtanulta azt a műveletet, amelyet a számtanban kivonásnak neveznek.

Hasztalan hát a kártyakeverés; paklizni nem lehet. A játék vége csak az lesz, hogy el kell dobniok a kártyát, mert befucscsolnak.

Választási mozgalmak.

Napok óta nagy a sürgés-forgás a pákuliczok között. Korteskednek, lármáznak piszkolódnak. S ugy látszik, pénzük is van elég. Hogy honnét? Azt könnyű kitalálni, mert hát — Vadnay itthon járt, s bizonyára hazulról jött.

Falragaszok, kiáltványok hirdették, hogy sikerült beugratni Uray Imrét az ugnyezett Kossuthpárti jelöltségbe. Szerdán délután 4 órára jelenték Uray megérkezését, tudatták, hogy vele jön Eötvös Károly, Komjáthy Béla, Papp Elek, Marjay Péter s még egy csapat vándor apostol.

Szerdán délután a kitűzött időben meg is érkezett Uray Imre, de a bejelentett apostolok otthon maradtak; helyettük Kubik Béla országgyűlési képviselő jött.

A vasutnál egy csapat törzsökös pecsovicából, megyei tisztviselőkből, iskolás gyerekekből és szavazójog nélküli iparosokból álló tömeg élén Csucs Lajos, mint a szentesi függetlenségi Kossuth-párt elnöke fogadta Urayt. Hítte volna-e az ember valaha, hogy Csucs Lajos ellenzéki vezérként szerepeljen? No de megtörtént ez is minden nagyobb veszedelem nélkül; mindössze az volt a „bizonyisten 48-asok”-ra nézve a kellemetlen, hogy a vasutállomásnál összesereglet, nép Sima Ferenczet éjenezte.

A nagy közönség és mintegy másfél ezer választó az utcán és a piac téren foglalt állást, hogy végig nézze a bevonulást. Uray aligha tudta, hogy milyen karaván az, amely őt bekísérte. Mindössze 3, mond három ellenzéki ember volt közöttük; a többi részint notorius pecsovicokból, részint gyerekekből és cigányokból került ki. Nagyon találóan jegyezte meg egyik polgártársunk, hogy: „több a lovuk mint a szavazójuk.”

A bevonulás különben valóságos Golgotha-ut volt Urayékra nézve. Maguk a koczikon ülő pákuliczok is lesütött szemmel, lehajtott fölvel szegyenkeztek. Mert a rengeteg közönség egy szivvel lélekkel Sima Ferenczt éjenezte. Pár helyen összeverődött ugyan néhány megyei tisztviselő, hogy Urayt is megvizsgálja egy-két gyöngé éjennel; de ez a kísérlet meghiúsult, mert a kappanhangokat ezerszeresen túlharosgta a tömeg lelkesült kiáltása: „Éljen Sima Ferencz!”

Ez a kiáltás elkísérte a menetet egész a Kossuth párt irodájáig. Jellemző, hogy a pártiroda ugyanott van, ahol dr. Cicatricis Lajos, a bukott kormánypárti jelölt lakik. A tömeg nyomon követte Urayékat, folyton éjenezve Sima Ferenczt. De ez

már nem szívelhette a főkapitány és dühösen rá- rivalt a népre, hogy térjenek vissza, mert ő nem enged meg, hogy azon az utcán végig vonuljanak. Ebből aztán heves szóváltás keletkezett a nép és a főkapitány között, s talán komolyabb összekülbö- zés is támadt volna, de Bíró Zoltán hirtelen kérte a népet, hogy hajoljon meg a hatalmaskodás előtt, nehogy erőszakoskodással válódhassák a békés pol- gárokat. Így aztán lebeszakadt a tüntetés, amely nagyon kellemetlen lehetett a bizonyisten 48-asok- nak, mert mindent elkövettek, hogy Uray észre ne vegye.

Bent a pártirodában Temesváry Antal üdvö- zölte Uray Imrét, beszévéen a függetlenségi és 48-as zászlóról, melyet ők — már mint Temesváry Antal és társai — tisztán adnak át Uraynak. Mellekesen mondván, Temesváry Antalnak ez a szerepe olyan volt, mintha Judás Iskariótes beszélt volna az ökeresztyénekhez a krisztusi tanok dicső voltáról. Am Judás, Iskariótesben volt annyi szeméreméret, hogy — főlakasztotta magát; de Temesváry Antal a zászló tisztaságáról és elvhűségéről deklamál.

Uray Imre Judás . . . akarom mondani Te- mesváry Antal dikciójára válaszulva, megköszönte a fogadtatást; persze, nem is sejtve, hogy abban bizony nem sok köszönivaló van. Aztán rövid tanakodás következett; amelynek végeztével a Kas- szállodába vonultak — bankettezni.

Azt hittük, hogy legalább 5—6 száz embert összecsoportosítottunk, mert az eszem-izomra mindig akad elég kortyondifráter. De bizony mindössze más- déli száz bankettező gyűlt össze; annak is egyrésze az izraelita polgártársakból és egyéb pecsovicso- kból került ki, a nagyobb része pedig olyan volt, akinek csak a terített asztalnál van szava.

Az első felköszöntőt Csucs Lajos nyöszörögte el nagy keservesen, aztán dr. Vecseri Sándor ügy- véd — a legvadabb pecsovicsok egyike — lek- segett Urayt. Temesváry Antal is poharat emelt, s nem állotta ki szó nélkül a másik Judás: Kálmán Mihály sem. Majd Tassádi Antal mondott el egy csomó gorombaságot; s aztán Szakáll Mihály is meg- eresztett egy dörgedelmes dikciót, s kijelen- tette, hogy ambátor néki szavazati jogot nem adott a végzet, de azért — horendum dictu — minden erejével támogatni fogja Uray Imrét.

Ez a hatalmas támogatás meg is hatotta, föl is bátorította Urayt, aki köszönetet szavazott a sok jó szándékért és kijelentette, hogy bizik a győzelem- ben. Kubix Béla országyűlési képviselő tudatta, hogy őt Uray támogatására küldte le a központ,

és ő — Temesváry Antallal, Szakáll Miskával, és a többi nagy férfival kezét fogva — támogatni is fogja a tisztelt barátját.

Ez a bátorítás azonban még sem elégitette ki egészen Uray Imrét. Nem ok nélkül úgy sejtette, hogy nincs rendén a szénája, s czélszerűbbnek látta a csőtörtőkre bejelentett programbeszédet el- halasztani.

A főispán lapjában hozták köztudomásra a halasztást; de a közönség már megszokta, hogy az a lap mindig hazudik, s most, midőn életében egy- szer igazat mondott — senki se hitt neki.

Csőtörtőkön egész délelőtt észrevéllt állott a Simapárt a piacszéren, várva az idegen apostolokat. De közben elterjedt a híre, hogy Uray Imre meg- szokott. Ez a hír egy pillanatra jó hangulatot csi- nált Uray mellett. „Mégis csak okos ember ez, — mondogatták mindenfél — belátta, hogy becsapták a pákulicok, s odébb állott, mielőtt jobban csuffá- tette volna magát.”

De a szárnyaló hír nem mondott igazat mert Uray Imre nem utazott el, hanem csőtörtőkön dél- előt, Csucs Lajos társaságában elindult — házalni.

Csakhogy vesztere, nem jól választotta meg az utat. A piacszéren vágott keresztül, ahol a Sima- párt óriás tömege állott. Mihelyt a tömeg fölismerte a kényszerjelöltet, utána nyomult és lelkesen élje- nezte Sima Ferenczet; ami nagyon kellemetlenül hathatott Urayra, mert bemenekült előle — Filó János ev. ref. lelkész lakására. A nép azonban meg- várta, míg ismét kijött, s újból éljenzte Simát. Erre szegény Uray mit tehetett mást? Gyora lép- tekkel elvonult a minden pecsovicsok főszekebe: a kaszinóba.

Pákulicz forrásból származó hír szerint vasár- nap mégis megtartja Uray a programbeszédét. Addig házalni akar, hogy egy kis pártot teremtsen magának és segítséget kér a központtól is.

Csak az a bökkenő, hogy a kormánypárt is mozgolódní kezd és jelöltet készűl állítani; ami ha tényleg megtörténik, az Uray-párt úgy elolvad, mint a hó a tavaszi napugár alatt; s Uray Imre egy szép napon azon veszti magát észre, hogy: „nem leli honját a hazában.”

Akkor aztán csakugyan bekövetkezik az, hogy bucsut vesz kétes dicsősége színteréről, s talán át- kot is szór Szentcs városára, mint Salomon király . . . akarom mondani — mint néhai Olay Lajos.

E helyen említtük meg, hogy a Kossuth-párt főlapja, az Egyetértés azért reményli Uray győzel-

mét, mert a szentesi ref. egyház a debreczeni egy- házkerületi főgondnok választás alkalmával Uray Im- rére szavazott; amiből az Egyetértés szerint az a következtetés vonható le, hogy Uray népszerűség- nek örvend Szentesen.

Hát legyen szabad az Egyetértést fölvilágosíta- nunk, hogy nagy tévedésben van. Mert a debreczeni egyházkerületi főgondnok-választás alkalmával még jóformán azt se tudta a szentesi nép, hogy Uray Imre nevű uri ember is van a világon. Hanem Sima Ferencz, a szentesi ref. egyház főgondnoka volt az, aki Uray egyházkerületi főgondnok jelölt- sége mellett kardot kötött, s csakis az ő nagy erő- feszítésének köszönhető, hogy a szentesi ref. egyház Urayra szavazott. Ha tehát ez a szavazás valakinek a népszerűségét jelenti, úgy az a valaki bizony nem Uray Imre, hanem — Sima Ferencz.

Ebből az alkalmából Uray Imrének is megua- gunk annyit, hogy éppen azok, akik őt most ide hoz- ták, az egyházkerületi főgondnok-választás alkalmá- val a leghatározottabban ellene voltak, s mindent elkövettek arra, hogy a szentesi egyház gróf Degen- feld főispánra szavazzon. S nem rajtuk mult, ha- nem Sima Ferencz erélyén tört meg, hogy czélt nem érthettek.

Ebből is láthatná Uray Imre, ha látni akarná, hogy miféle pártállású emberek azok, akik őt kö- rülveszik és eszközül fölhasználják.

Hogy milyen alakuló fegyverekkel harcolnak a Kossuthpárti pákulicok, annak illusztrálására föl- említtük, hogy csőtörtőkön telekürtölték vele a vá- rost, hogy Sima Ferencz Budapesten valami korcs- mai verekedésért le van tartóztatva, és nem is bo- csátják szabadon, amíg a választás meg nem törté- nik. E hír igazolására szávala osztogatták ezt a Budapesten megjelenő Esti Újság című lapot, amelyben le van írva, hogy valami Sima Ferencz nevű b a k á t korcsmai verekedés miatt letartóz- tattak.

S a neveléses hír terjesztői mindaddig el nem hallgattak, amíg szemtanuk nem bizonyították, hogy Sima Ferencz nemcsak itthon van, hanem éppen a ref. egyház presbiteri gyűlésén elnököl.

A szentesi nép példátlan hallgatóságát és türel- mét bizonyítja, hogy ilyen hallatlan szemtelenség se hozza ki a sodrából és nem közevi meg azokat a bitangokat, akik ily orczatlan hazugságokkal akar- ják félrevezetni.

E helyen még meg kell emlékeznünk arról is,

A SZENTESI LÁP TÁRCSÁJA.

A szegedi államfoghazból.

— Karczolatok. —

Irtá: Gelsei Bíró Zoltán.

I.

Hortobágyi fájdalom.

December elseje volt, komor téli alkony, mi- kor az államfogház nehéz vasrácsos kapuja bezu- hant mögöttem. A rozsdás závár kétszer elcsattant, és én fogoly voltam.

A fogházormester egy kiközvezt udvaron ke- resztül, fölkeisért a szomorú épületbe. A jobboldali folyosóra vezetett be, ez volt az „I. osztály”. Jobb- ról-balról két-két ajtó nyílt a folyosóra.

Bevezetett a 8. számú zárkába.

— Engedelmet kérek tekintetes ur! — így szólt hozzám, — addig míg a 7. számú szobát be- fűttem, már csak itt kell bevárnai. Ami a „Gerz- son”-i illeti, ő is államfogoly. — Ezzel az örmes- ter ott hagyott a „Gerzson” zárkájába. Ledobtam egy székre a czilinderemet és mondtam egy „jó na- pot” a Gerzsonnak.

A Gerzson ott gunnyasztott a vaságyon. Alacsony parasztember volt, illedelmes fekete villa bajusszal, élénk értelmes szemekkel. A ruhája azon- ban olyan szánalmas rongyos volt, hogy minden darab sirva sirt le róla. A labjiján akadt meg a szemem. A szakadozott labjiszélhez makacsul csak a kecsketőgyű pléh gombok ragaszkodtak. Végig fu- tottam rajtuk, összesen kilencz volt. Mindjárt tisz- tában voltam Gerzsonnal, hogy ez tőből metszett magyar ember, mert páratlan a labjli gombja.

Az ágyon egy barna mumus képű mopsz ku- tyá hentergetőzött nagy vigan, mikor beléptem. A mopsz lounge és megcsaholt, aztán felve köze- litett hozzám. Megszaglált, hogy méltó volt-e a rokonasomra.

— Kuskundár! Nem mész! Ráított rá röstel- kedve Gerzson. Hanem elosztattam minden aggo- dalmat, mikor a Kuskundári végig simogaltam. Hal- lottam már sokat a Kuskundarról. Az államfoglyok ő vele szoktak mulatni az egy órai sétá alatt. A parkban egy nyul van, azt szokta kergetni, ha neki hecczelik. Hanem a nyul olyanokat rug rajta, ha megunja a dolgot, hogy hatót is hemperedik bele. Ezen kaczagtunk azután óriásiakat.

A Kuskundár visszaugrott az ágyra s kedélye- sen elterült a hátán. A Gerzson menten odaadta néki a hüvelykujját, hadd harapdálja, ha már ez a boldogsága. A kályhában vigan pattogtak a magyar királyi falhasabok és én beszédbe elegyedtem a Gerzsonnal.

— Hogy tiszteljem önt?
— Az én nevem Egri Gerzson!
— Hová való?
— Hajdu-Szoboszlóra!
— Mennyi ideje van?
— Hej! Még tizenhat szomorú hónap.
— Talán levágta valakinek a fülét?
— Bár levágtam volna, tudnám miért szen- vedek.

— Hát miért itélték el?
— Nagy sor az uram! Lázadásért. Földhöz ragadt szegény ember vagyok, feleségen, négy apró gyermekem sir otthon kenyér után. En napzármba jártam, a feleségem meg a piacon árulgotott, hogy a négy éves gyermekem tapialásussuk. Szívesen tet- tük, mert nagyon szeretjük az istenadtákat. Egy napon a városi urak helypenzt vetettek ki a szo- boszlói árusokra. Amugy sem bírtuk a kötséget, hát bizony kiköltünk a sanyargatás ellen. A csend- őrség közénk lőt, a föld piros lett a vérünkől, egypár magyar elhullott, egypárat idehoztak, sok apró poronty éhezik utánna, azzal el van intézve a baj. A helypenzt, az igaz, többé nem követelik, de mit ér az, ha mi meg itt vagyunk. Aztán én ma is megeköszöm, hogy én éppen csak szemtanuja volt

tam a lázadásnak. No de hol keresse az igazságo- az ilyen agrói szakadt szegény ember?

Az Egri Gerzson szótlan lett és bele bámult a levegőbe. Olyan kimondhatatlan búbanat ült az ar- czán, hogy elszorult a szívem. Szinte örültem, mi- kor átvezetett az örmester az én czellámba.

Hanem az Egri Gerzson szive fájdalomtól akkor sem szabadultam meg. Ejjel hallottam bus sóhajtá- sait, nappal láttam szomorú arczát. Elmúlt a kará- csony, el az újév. Egy reggel nagyon szomorú lett a Gerzson. Mikor megakartam vigasztalni, leintett a kezével.

— Hagyja el uram, nem birom én itt ki. A Hortobágyon nevelkedtem én fel. Dehogy tudják az urak, mi fájtat négy fal közt a hortobágyi ember- nek. Mikor eszébe jut az a fehérholts sárga csikó, amely szilajon vágatja be vele a végtelen sikot, mikor ragondol a delibábra, a friss szellőre, hej, de nem tudják miért fakad a könnyem utánna. Aztán ha eszembe jut az a négy apró gyerek, amint sirva kérdik, hol az apjuk és eszembe jut az a szegény barna asszony, amint sirva hazudja, hogy . . . hol- nap, apróságaim, holnap! . . . hej, de nem tudják az urak, mi fájt az ilyen rongyos szegény ember- nek . . .

Egy napon levelet kapott a Gerzson. Szoboszló- ról jött, a felesége irta. Körülbelül azt irta, hogy leikem uram ne busulj rajtunk egészségesek va- gyunk, semmi bajunk, mindennap jó lakunk, én is meg a gyerekek is, csak edes apám van duc- czal megtamogatunk, össze készűl omlani és nincs hol meghuzni magunkat . . .

A Gerzson a szeméhez fogta két kérges öklét és olyan könnyeket törölt ki belőle, mint egy mo- gyorószem.

Ha ezt az igazságügyminiszter látta volna nem hiszem, hogy haza nem küldte volna ezt az embert, hogy maga ölje le a büntetést helyette.

Nem szóltam egy szót sem, hanem elővettem egy iv papírt s irtani rá azt amit a lelkeim diktált. Jó volt-e, nem volt-e, nem tudom csak annyit tu-

hogy a kormánypárt néppárti jelöltet is akar állítani, hogy ezzel is zavarosabbá tegye a helyzetet. Ezzel az új momentummal különben lapunk vezércikkében foglalkozunk részletesebben.

Közvetlenül lapunk zárta előtt kapjuk a hírt, hogy Vadnayék szociálistá-jelöltet is küldenek a város nyakára, Várkonyi István személyében.

Jelölt tehát lesz 5, mondót; és pedig: Sima Ferenc függetlenségi és 48-as párti, Uray Imre Kossuthpárti, Varkonyi István szociálista, a néppárt részéről hír szerint Aradi Kálmán főkapitány és a kormánypárt részéről egy — eddig még sötétben bujkáló nagy hazafi.

Helyi és vegyes hírek.

Sima Ferencz programbeszédje. A szentesi függetlenségi és 48-as párt képviselőjelöltje: Sima Ferencz f. hó 28-án, vasárnap délelőtt 11 órakor tartja meg programbeszédét a piac téren. Előre is felhívjuk erre a közönség és különösen a pártunkhoz tartozó polgártársak figyelmét.

— **Pártiroda.** A Sima-párt tagjait figyelmeztetjük, hogy a párt a ref. templom-utcai Filó-féle házban pártirodát rendezett be, ahol mindenki megtudhatja, hogy van-e szervezeti joga és egyáltalában a képviselőválasztásra vonatkozó kérdésekre nézve ki-mérintő fölvilágosítást és utbaigazítást kaphat.

— **Főlsült pákulicz.** Uray Imre fogadtatásakor történt a vasutnál, hogy Horváth Jenő vármegyei alszámvéve, aki inkarnátus pecsovics léte re kirukkolt lelkésedni Urayért, oda rohant a Sima Ferenczre élénző tömeghez, s dühtől tájékozva ráírvait a „Szentesi mezőgazdasági és ipari hitelszövetkezet” egyik hivatalnokára: ifj. Pásztor Jánosra.

— **Maga éljenezte Sima Ferenczét!**

— **Én hát — felelte Pásztor.**

— **Jegyezze meg magának — dühöngött tovább Horváth — hogy maga máfól fogva nincs a városnál.**

— **Jó lesz — mosolygott Pásztor — csak az a bökkenő, hogy én nem voltam és nem vagyok a városnál.**

A nagyhatalmu pákulicz erre megszegyenülve elszomolygott.

Mi föl se említenék ezt a henczeget,

dok, hogy lenyomtat. a Gerzson egy székre, kezébe szoritottam egy tollat s aláíratam vele ezt a papírost. Azután összehajtottam, kacsakaringosan megcizemtem az igazságügyminiszterhez s ment a levél, fel, Ós Budara.

A szerb fogoly kolléga, az őrmester, de még maga Gerzson is fejtét rázta.

— **Nem kap ő szabadságot.** Nagyobb uraknak sem sikerült. Híaz nincs egyebe, mint a szűre. Ki bizna benne, hogy becsülettel visszajön három nap mulva?

Elmult vagy tíz nap. A fogságom utolsó napját töltöttem. A szerb kollégával a folyosón diskultunk. Egyszer megnyiták az ajtó s egy óriási ugrással benn terem a Gerzson. Földhöz vágja a kalapját, összeüti a bokáját, a szeméi vizek lesznek az arcát vérpír borítja. A hangja reszket örömben amint elkiallítja:

— **Az isten áldja meg a tollat! Megjött a szabadság!**

Azzal ment be a rongyos szűrtért, de nem tudta, hogy mihez kapjon hamarjában.

Az államfoglyok összeadták neki egypár forintot utazásra. Láttam, amint a szerb kolléga benyúlt a kasznijába, elfordult, kicsordult egy könnye s halvány arccal nyujtott át egy pár hatost a Gerzsonnak.

Mikor az ajtóba volt, utánna rohantam.

— **Hallja Gerzson!** Amint haza érkezik, fogja kézen azt a négy gyereket, meg a barna menyecs-két és menjenek fel a főispánhoz. Az sokat futkál a miniszterhez. Egyszer már jóra is fordíthatná azt a csunya mesterséget. Könnyörőgné neki, azután majd írunk egy kegyelmi kérvényt a magyar királyhoz.

Gerzson ígerte, hogy megfogadja a jó tanácsot. Hogy járt-e a főispánnál azzal a négy gyermekkel, azt ma sem tudom.

De ha király ő felsége egyik másik embernek a szivebe látna, hej de sok szegény embernek megkegyelmezne...

csupán azért szólunk róla, hogy a polgármester figyelmét felhívjuk rá. Nem árt ugyanis az ilyen hátrahozottoknak értésükre adni, hogy majd akkor gyakorolják magukat a kenyérfosztogatásban, ha ők ülnek a polgármesteri székben. Addig azonban ne henczegejenek.

— **Az ipartestületi előljáróság választása** f. hó 24-én ment végbe. Választandó volt egy elnök, 3 számvéve és 30 előljárósági tag. Megválasztottak: Elnöknek Kanász N. Antal 89. Számvéve-eknek Korszós Tóth Sándor 82. Kanász N. Sándor 61. Juhász Sándor 81. szavazattal. Előljárósági tagok: 3 asztalos ifj. Szathmári Pál 75. Füstli Sándor 70. Czirbus Bálint 60. 5 csizmadia: Batka István 79. Kanász N. Lajos 73. Kis Bálint 70. Zsoldos Ferenc 58. Bihari János 57. 2 bogár: Ugrai Imre 72. Barta Sándor 50. 2 cipész: Simon Eduard 76. Ibolya János 66. 1 kádár: Dóczi Sándor 74. 1 kalapos: Csurai Mihály 70. 2 kovács: Soós Antal 76. Molnár Ignác 62. 4 szabó: Kádár Imre 79. Gyarmati Imre 74. Szalai István 72. Molnár Sándor 41. 1 timár: Kolt-paszki Lajos 85. 1 ács Tarnóczy Mihály 59. 1 kő-míves Bene István 65. 1 szíjgyártó Magyar Károly 74. 1 szűcs Busa János 73. 5 vegyes iparból Varga Imre 67. Füstli Lajos 74. Sipos István 63. Vereb István 38. szavazattal.

— **A kereskedő ifjak bálja.** A szentesi kereskedő ifjak egylete e hó 20-ikán este tartotta meg a Kass szállóban ama bálját, amelyről előzetesen már többször megemlékeztünk. A bál fényesen sikerült; reggeli 7 óráig táncolt a vídám kereskedő ifjuság. Az első négyest 84 pár táncolta. Jelenvoltak: a sz z o n y o k: Mócz Kálmáné. Wencsák Mátyásné (Endrédi). öz. Dóza Károlyné. öz. Mihály Pálné. öz. Klein Jozefa. Eisler Lajosné. Fülöp Lajosné. Reisz Józsefné. Kulcsár Samuelné. Stern Benóné (K. Sz. M.) Kohn Adolfné. Major Vilmosné Bary Ferenczné. Rablovski Pálné. Götz Illesné. Rosner Dávidné. Widovits Jánosné. Benkó Józsefné. Budai Imréné. Benke Sándorné. Kürti Jakabné. Kürti Martonné. Jakó Mihályné. Danics Kálmáné. Kronstein Jozsefné. öz. Soós Józsefné. Seres Lajosné. Braum Ödöné. Ehrenfeld Mórné. Oszterhűber Rókusné. Lederer Jozsefné. Brüll Ferenczné. Flesch Lipótné. öz. Schiller Hermanné. Freund Lajosné. Dóza Rudolfiné. Sántha Ferenczné. öz. Macsai Ferenczné. Lederer Sándorné (Félegyháza) Pollack Lipótné. Erdiner Rudolfiné. Adám Dávidné Fischer Sándorné. (K. Sz. M.) Berger Ignaczné. öz. Lóvi I. Jozsefné. Leányok: Koch Juliska (Kecskemét.) Papp Etelka. Wenczók Rózika (Eendröd.) Neuman Emma. Fischer Mariska. Klein Janka. Kultsár Zsuzsanna. Wellis Laura (Csongrád.) Kohn Jusztika (K. Sz. M.) Rablovski Mariska. Lóvi Rózika. Götz Esztike. Rosner Esztike. Benkó Iren. Jakó Etelka. Jakó Mariska. Danics Juliska. Seres Teruska. Ehrenfeld Paula. Lederer Jozefin Praznovszky Juliska. Fülöp Margit. Eisler Teréz. Abaffy Juliska. Jozsa Róza. Dóza Emike. Pollack Paula. Freund Milika. Fischer Jolanka (K. Sz. M.) Stb.

— **Kimutatás.** A szentesi kereskedő ifjuság február 20-án rendezett táncmulatsági kimutatása: Jegyéből belélt 138 frt. Felülfizetésekből 37 frt 50 kr. Kiadások: 108 frt 87 kr. Tiszta jövedelem 66 frt 63 kr. Mócz Kálmán elnök. Paulics Károly a pénztáros. Felülfizettek: Kass Béla 5 frt. Mócz Kálmán 3 frt. Bányai József, Pollack Herman 2—2 frtot. Budai Imre 1 frt 50 kr. Lieberth Mihály 1 frt 30 kr. Purjezz Ignác, Nemeth Jenő, Major Vilmos, H. Szabó Lajos, H. Szabó Ferencz, Kulcsár Samuel, Löwinger Adolf, Sebosi vendégios, Meszaros Mihály, Paulits Károly. Tupler Sandr, ifj. Nagy Ferencz, Schvarcz Antal. Sardi Mihály, Politzér Marton, Schner Adolf, Wollner Sándor, Grünvald Sándor, Brichta Miksa, Kálmán Dezso, Lazar Lajos 1—1 frtot. Adám Dávid, Ehren-diner Rudolf, Braun Adam 50—50 krt. Lóvy Gyula 20 krt. Összesen 37 frt 50 krt. A begyűlt adományokat a rendezőség köszönettel nyugtázta.

— **Eljegyzés.** Czukerman Károly szentesi kereskedő leányának, Ilona kisasszonynak eljegyzése e hó 25-én ment végbe. A viselőny dr. Buck Herman csongrádi ügyvéd.

— **Gazda bál.** Mint múlt számunkban is jeleztük, a szentesi gazdálkodó ifjuság e hó 27-én tartja bálját, a Kass-szálló nagytermében. A bál jövedelme a gazdasági egyület javára fordítatik

— **Szabóiparosok bálja.** A szentesi önálló szabóiparosok nagyszabású báljukat, amelyet jelez-tünk is, jövő hó 1-én tartják meg. A bál jövedelme jótékony célra fog fordíttatni, még pedig fele részben a Kossuth szobor, felérésben pedig az ipartestületi segély pénztár javára. Ez a bál igérik a legsikerteltebbek egyikének az idei bálók között, amelyre a szentesi előkelő közönség is nagyban készülődik. A bált az 1-ső 48-as népkör disztermében tartják meg.

— **Lakoma a menházban.** Egy jó napocsa is virrad néha az egyhangu életű szegény menházbeliekre. Ezuttal egy bőséges traktáról van szó, amelyet özvegy Kürthy Sándorné rendezett a menházak számára. A bánatos özvegy, azon alkalomból ugyanis, hogy férje elhunyt, rá gondolt a szegény menházakra s finom főtt diásnóhúsos káposztával traktálta meg őket. A menházak buzgó fohással köszönték meg a nemes gondoskodást, a mit a gondnok utján, e helyen is tolmácsolnak.

— **Dráma a mezéshetekben.** Nánassy Sándor hajdu-szoboszlói jómódu legény feleségét Csasz Juliskába s el is vette volna, de apja nagyon ellenzte a házasságot. A leány férjhez ment, a napokban esküdött. Hétfőn este levelet kapott Nánassytól, lakására hívta kedd délelőltre. A menyecske elment. Bezárkóztak s nem sokára tisztoly durranás hallatszott belülről. Az öreg Nánassy rá-jok törté az ajtó. Csasz Juliska halva fektűt a padlón s a fiatal Nánassy mellett a halálal viaskodott. Aligha maradt életben. Levelet hagyott mind a kettő. Ezek szerint közös elhatározással indultak a halálba. A legény ezenkívül azt is meghagyta leveleiben, hogy örökségét a Hajdu-Szoboszlón felállítandó gimnáziumnak adják.

— **Apagyilkosság.** Simonovits K. dunai molnár, nem régen gazdag örökség birtokosa jutott. A sok pénz elbódította fejét és könnyelmű életet élni. Ejjel nappal a korszakban dözsölt és emiatt gyakran családi jelenetei voltak, mert felesége nem akart neki több pénzt adni. A szegény asszony sirva panaszkolta a szomszédoknak, hogy az örökség felét könnyelmű férje már elpazarolta. Hétfőn is beallított részegen Simonovits feleségéhez és durva szitkok között pénzt kért tőle. Midőn az asszony e kérését megtagadta, 19 éves legény fia jelenetében fejszét ragadott, hogy a védtelen nőt megölje. A fiu istván a veszedelmét, anyja segítségére sietett, kirántotta a dühögő apa kezétől a gyilkos eszközt és vele háromszor olyant szüttötapja fejére, hogy az rögtön halva rogyott össze. A gyilkos fiu aztán maga jelentkezett a bíróságnál.

— **A nátha és katarrhus ellen.** A nátha és köhögés ellen a legjobb gyógyszer, — melyet mint olyat a nagy közönség nem igen ismer, — a köhögéses vörösnagyma. A hagymát négy részre kell vagni és sárga cukorral megfőzni, a leveleiből pedig két óránként egy kávés-kanállal bevenni. Ennek a biztos gyógyszernek, mely eddig még rendszeren használt, minden házban meg kellene lennie. Egy másik jó gyógyszer, ha tenyerünkre egy kevés buza pélinkát ontunk s ezt orunkba felszujuk. Ez eleinte ugyan éget, csakhamar azonban mutatkozik üdvös hatása is. A trüsszentési inger elmarad, a köhögés megszűnik s a nátha elmúlik.

— **Blondin meghalt.** Blondin, a kőtöltán-czások királya, aki vakmerő mutatványaival bámulatba ejtette az egész világot, a héten Londonban meghalt. Már nagyon öreg ember volt Blondin, 1824-ben született St.-Omerben, Franciaországban és családi néven Gravelet Emiline hívták. Fialat korában egy new-yorki színháznál játszott másod-rendű szerepeket, amíg egyszer csak mint kézz akrobata kellett föltenést, különösen az szerzett neki dicsőséget és vagyonot, hogy a Niagara-zuhatag fölött kitesztett dróton átállt. Naának is fellépett vagy kétszer s törőnyű mutatványai óriási feltűnést keltettek. Halála felett mindenki sajnálkozik.

— **Kossuth sirja.** Márczius idusán az emlékezet legelsőbbben Kossuth Lajos sirjára teszi le koszoruját. A kerepesi-temetőben gondosan apólják Kossuth-sirját a család és a hazafiás egyesületek. Márczius tizenötödikén pedig a főváros számos társasága koszoruzza meg és több iskola ifjusága már most gyűjti fillereit, hogy a legnagyobb magyar sirjáról az ő koszoruja se hiányozzék. — Kossuth Lajos halálának harmadik évfordulóján szintén nagyszabású gyászünnepeket rendeznek. A főváros polgársága és ifjusága impozans menetben zarándokol a sirhoz. A gyászmenetet márczius hó 21-én, vasárnap delután rendezik.

— **Bizalom a kormánynak.** Hevesvármegyének a kvóta emelése ellen kiadott körlevele 22-én került Bécs-Bodrog vármegye közgyűlése elé. Mivel a megye közérőnyhatósága „megbízta a kormány hazafiságában” (1) a körlevelet csak tudomásul vette s a kvóta emelése ellen az országgyűléshez intézendő föliratot nem parolta. Bécs-Bodrog vármegye köz-zönsége pedig orcznapirulással fogadta ezt a legújabb lakajustarozatot.

Nyíltér.*)

Henger rovátkolás.

Felhívjuk az érdekeltelek figyelmét azon körülményre, hogy gyári műhelyünkben új henger rovátkoló gépeket (Riffler Maschinén) állítottunk fel, és elvállaljuk a hengerek rovátkolását a legjutányosabb árak mellett, a legrövidebb idő alatt elkészítve.

Back Bernát fia

14H52

szegedi gőzmalma és vízvezeték.

(*E rovatban közlötökért nem vállal felelősséget a Szerk.)

*****
Hirdetmény.

Szentes város tulajdonát képező alsó és felső csűrhejárású sertés legelő, folyó évi márcz. hó 2-án, d. e 9 órakor a gazdasági hivatalban tartandó nyilvános árverés mellett, 1897. évi márcz. hó 1-től 1899. évi december hó 31-éig terjedő három egymásután következő évre haszonbérbe fognak adni.

Mely körülményre azzal hivatnak fel az érdeklődők figyelmé, hogy az árverésben részt venni kívánók a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzzel letenni tartoznak.

A bérbeadásra vonatkozó feltételek alólroltnál megtekinthetők.

Szentesen, 1897. febr. hó 22.

Novobáczky Győző,

2-2

gazd. tanácsnok.

*****

Kooksz és szén-eladás.

Tekintetes Szentes város közönségét tisztelettel értesitem, hogy nálam szoba-fűtéshez porosz-kooksz, ugyszintén kovácsoknak és lakatosoknak elsőrendű porosz-mosó (kovács-szén) ezentúl állandóan jutányos árért kapható.

Tisztelettel

Sarkadi Nagy Ferencz.

I. t. 299. sz.

1-6

Köhögés,

rekedtség és elnyájkásodás ellen legjobb hatású szer a RÉTHY-féle pemetefű-czukorka, mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küld

Réthy Béla, gyógyszerész Békés-Csabán.

FEHÉR MIKLÓS

GÉPGYÁROS

ajánlja a

3-10

m. kir. államvasutak gőzcséplőkészleteit,

továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat és mindennemű egyéb gazdasági gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár) kör-fűrészeket, malomberendezéseket, triuróket, darálókat, a legjobb perenospóra-fecskendőket, szecs kavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek mellett legjutányosabb árakon, hitelképes vevőknek több évre terjedő részletfizetésre.

Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretei készpénzért beváltatnak. Valamint a régi gépek ujjakkal becsereitlenek. Cséplési időnyre vevőknek megbízható gépészekről szívesen gondoskodom.

Képes árjegyzék kívánatra bárkinék ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros
Budapest, IX. Üllői út 23. sz. (a „Köz-telek” mellett.)

FEHÉR MIKLÓS GÉPGYÁROS BUDAPEST ÜLLŐI ÚT 23.

ELSŐ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Szentesen, Kurczaparti-utcza 31. sz.

Jutányos árak!

ELVÁLLALJUK:

Diszes számlák, jegyzékek, tudósító levelek; diszes meghívók, tánczrendek, divatos eljegyzési és esketési kártyák; étlapok, községi és városi hivatalos nyomtatványok; árjegyzékek, czim-, asztali s névjegyek, továbbá mindennemű és színű falragaszok és diszes kiviteli gyászlapok elkészítését.

Szép kivitel!

Harmincz év óta fennálló

s a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő betűkkel és gyorsajtóval ellátott

ujjonnan berendezett

könyvnyomdánkat,

melyben minden e szakmába vágó munkák a legjutányosabb áron, csinos kivitelben, gyorsan és pontosan készíttetnek el, — ajánljuk a n. é. közönség pártfogásába.

Szentesen, 1896. július havában.

Tisztelettel

Szentesi első könyvnyomda
részvénytársaság.

Gyors elkészítés!

ELVÁLLALJUK:

Mindennemű táblás kimutatások és takarékpénztári mérlegek; időszaki és folyóiratok, hírlapok, művek; diszes kiviteli szalag-aranyozások és számlák; ipar és kereskedelmi körlevelek csinosan kiállítva; mindennemű irodai és ügyvédi nyomtatványok; levélpapírok és borítékoknak czégnomással készítését.

Pontosság!

A SZENTESI LAP szerkesztősége és kiadóhivatala,

hol kéziratok elfogadtatnak s az előfizetési pénzek felvételnek.

Szentes, 1897. Nyomatott a kiadótulajdonos: „Szentesi Első Könyvnyomda Részvénytársaság” gyorsajtóján.